

Årsberetning 1. juli 2017 - 31. december 2018

Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed rapporterer
om tilfælde af tvivlsom
forskningspraksis

Juni 2019

Udgivet af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed
c/o Styrelsen for Forskning og Uddannelse
Bredgade 40
1260 København K
Tel.: 3544 6200
sfu@ufm.dk
www.ufm.dk

Publikationen kan hentes på ufm.dk/publikationer

ISBN (elektronisk publikation): 978-87-93706-56-9

Årsberetning 1. juli 2017 - 31. december 2018

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed
rapporterer om tilfælde af tvivlsom
forskningspraksis

Juni 2019

Indhold

1. Forord	5
2. Sager afgjort i 2017	6
3. Sager afgjort i 2018	7
3.1 Udtalelse af 30. januar 2018 og 31. januar 2018	7
3.2 Udtalelse af 14. marts 2018	7
3.3 Udtalelse af 25. april 2018	8
3.4 Udtalelse af 25. april 2018	8
3.5 Udtalelse af 7. maj 2018	9
3.6 Udtalelse af 7. maj 2018	9
3.7 Udtalelse af 7. september 2018	9
3.8 Udtalelse af 7. september 2018	10
3.9 Udtalelse af 24. september 2018	10
3.10 Udtalelse af 24. september 2018	11
3.11 Udtalelse af 16. november 2018	11
3.12 Udtalelse af 5. december 2018	11
3.13 Udtalelse af 10. december 2018	12
3.14 Udtalelse af 12. december 2018	13
3.15 Udtalelse af 18. december 2018	13
3.16 Udtalelse af 20. december 2018	14
3.17 Udtalelse af 21. december 2018	14

1. Forord

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed afgiver hermed beretning, der i henhold til lov nr. 383 af 26. april 2017 om videnskabelig uredelighed m.v., § 22, 1. pkt., vedrører forskningsinstitutionernes behandling af tilfælde af tvivlsom forskningspraksis. Loven trådte i kraft den 1. juli 2017, og denne beretning omfatter derfor perioden 1. juli 2017 til den 31. december 2018. Beretningen er udarbejdet på grundlag af forskningsinstitutionernes årlige afrapportering til nævnet, jf. lovens § 22, 2. pkt. Beretningen omfatter ikke sager, der er oversendt til nævnet med henblik på vurdering af videnskabelig uredelighed.

De afrapporterede tilfælde af tvivlsom forskningspraksis er søgt anonymiserede, således at tilfældene ikke umiddelbart kan henføres til den forskningsinstitution, der har behandlet den enkelte sag. Nævnets sekretariat har drøftet med forskningsinstitutionerne, hvordan afrapporteringen mest hensigtsmæssigt gennemføres, og redegørelserne for de i afsnit 3 nævnte sager er baseret på den skete afrapportering uden nærmere redigering.

I perioden 1. juli 2017 til 31. december 2018 har forskningsinstitutionerne afrapporteret i alt 18 tilfælde af tvivlsom forskningspraksis:

- 10 sager vedrører selvplagiering
- 2 sager vedrører medforfatterskab
- 1 sag vedrører medforfatterskab og brug af data
- 1 sag vedrører uenighed om forfatterrækkefølge
- 2 sager vedrører plagiering, hvor nævnet havde afvist sagerne i henhold til lovens § 13, nr. 1, idet nævnet havde fundet, at plagieringen var af ringe betydning, jf. § 3, stk. 2, nr. 1. Da nævnet fandt, at sagerne kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis, oversendte nævnet sagerne til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17
- 2 sager vedrører tilfælde, hvor forskningsinstitutionen i strid med lovens § 11, stk. 2, ikke oversendte sagen til nævnet, og selv fandt, at der forelå plagiering, men at denne var under bagatelgrænsen. Uanset at det fremgår af lovens § 4, stk. 1, at nævnet er enekompetent til at afgøre sager om videnskabelig uredelighed, herunder plagiering, og i denne forbindelse afgøre om plagieringen er af ringe betydning, jf. lovens § 3, stk. 2, nr. 1, er de to sager medtaget i beretningen, da forskningsinstitutionen også tog stilling til, om der i de pågældende sager forelå tvivlsom forskningspraksis.

København, juni 2019

Jens Hartig Danielsen
Landsdommer, dr.jur., ph.d.
Formand for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

2. Sager afgjort i 2017

I perioden fra 1. juli 2017 til 31. december 2017 har forskningsinstitutionerne ikke afreporteret tilfælde af tvivlsom forskningspraksis.

3. Sager afgjort i 2018

I perioden fra 1. januar 2018 til 31. december 2018 har forskningsinstitutionerne i alt afleveret 18 tilfælde af tvivlsom forskningspraksis.

3.1 Udtalelse af 30. januar 2018 og 31. januar 2018

Tema: Selvplagiat

De videnskabelige produkter i sagerne var to såkaldte artikelbaserede ph.d.-afhandlinger indleveret til bedømmelse hver især bestående af en sammenfatning (kappe) og 4 studier beskrevet i artikler/manuskripter. Sagerne var nærmest identiske, og udvalgets udtalelse i de to sager var derfor enslydende.

Praksisudvalget var af den opfattelse, at kappen og de fire studier måtte anses som 5 selvstændige publikationer, da de er publiceret enkeltvis i hver sin kanal.

Praksisudvalget fandt, at det i kappernes indledninger tydeligt var angivet, hvilke studier afhandlingerne byggede på. Der var for Praksisudvalget ingen tvivl om, hvorledes studierne og disses resultater var afspejlet i de sammenfattende dele af kapperne, hvor artiklerne blev sat i relation til hinanden. Spørgsmålet var derfor, om der forelå selvplagiering og dermed tvivlsom forskningspraksis, når forskere under de i sagerne foreliggende omstændigheder citerede sig selv ordret uden at markere dette ved anførselstegn, kursivering, indrykning eller anden tydelig markering med angivelse af kilden.

Udvalget fandt, at der i begge afhandlinger var flere eksempler på tekst, der var kopieret ordret fra en publikation til en anden (kapperne), uden angivelse af, at det var kopieret tekst. Der var f.eks. manglende selvreference i kappernes diskussion, hvor der var kopieret substantielle tekstafsnit fra manuskripter/artikler direkte ind i kapperne, uden at det gengivne var markeret med anførselstegn, kursivering, indrykning eller anden tydelig markering. Udvalget vurderede, at kopiering af substantielle afsnit fra en selvstændig publikation til en anden, ikke var i overensstemmelse med god forskningspraksis på dette forskningsområde.

3.2 Udtalelse af 14. marts 2018

Tema: Selvplagiat

Det videnskabelig produkt i sagen var en artikelbaseret ph.d.-afhandling indleveret til bedømmelse. Afhandlingen bestod af en sammenfatning (kappe) og 6 publicerede konference-papers.

Den ene del af anmeldelsen angik tilfælde, der efter deres art var egnede til at blive betragtet som selvplagiat. Spørgsmålet var, om forskeren i tilstrækkelig grad havde markeret de steder i afhandlingen, hvor der var tale om en ordret gengivelse af dele af de bagvedliggende artikler. Praksisudvalget fandt, at det i afhandlingens sammenfattende del ikke tydeligt var angivet, hvilke studier og selvstændige artikler afhandlingen byggede på. De selvstændige artikler var ikke erklæret, men fremgik kun implicit ved at

være inkluderet i afhandlingens appendiks C, og der kun med ufuldstændig bibliografisk information. Praksisudvalget fandt, at det skabte berettiget tvivl om, hvorledes de selvstændige artikler og disses resultater var afspejlet i afhandlingen.

Praksisudvalget fandt, at de nævnte gentagelser af egne arbejder havde et væsentligt omfang og ikke var uden betydning. Praksisudvalget fandt derfor, at det fremstod for læseren, som om forskeren havde vildledt om egen indsats i afhandlingens sammenfattende del. Praksisudvalget fandt derfor, at der vedrørende denne del af sagen forelå tvivlsom forskningspraksis.

Den anden del af sagen angik tilfælde, hvor der ordret var citeret fra andre forskere, og hvor der var refereret til de pågældende, men uden at det ved anførselstegn, kursivering eller på anden måde var markeret præcist, hvilke dele af teksten, der var kopieret.

Praksisudvalget fandt generelt, at det centrale i vurderingen af sådanne spørgsmål er, om en forsker gengiver andres ideer, arbejder, forskningsresultater mv. på en sådan vis, at det fremstår, som om forskeren selv har skabt disse og dermed vildleder om egen indsats. Praksisudvalget fandt som udgangspunkt, at det ofte er tilstrækkeligt med reference til andres arbejde, som det er brugt i afhandlingens sammenfattende del, såfremt der er tale om gengivelse af ganske korte tekstdele. I eksemplerne var der imidlertid tale om brug af relativt lange, ordret citerede tekstdele, hvorfor der efter Praksisudvalgets vurdering burde have været anvendt anførselstegn, kursivering eller anden markering for i tilstrækkelig grad at tydeliggøre dette. Da der dog var tale om relativt ukontroversielle afsnit, fandt Praksisudvalget, at der i denne del af sagen kun i begrænset grad var udvist tvivlsom forskningspraksis.

3.3 Udtalelse af 25. april 2018

Tema: Medforfatterskab

Anmelder ønskede Praksisudvalgets stillingtagen til, om indklagede havde udvist tvivlsom forskningspraksis ved at have nægtet anmelder at anvende data indsamlet som led i et fælles forskningsprojekt, medmindre indklagede fik tilbudt et medforfatterskab på de resulterende publikationer. Indklagede afviste at have udvist tvivlsom forskningspraksis.

Praksisudvalget fandt, at indklagede ikke havde udvist tvivlsom forskningspraksis. Praksisudvalget lagde bl.a. vægt på parternes utilstrækkelige aftalegrundlag.

3.4 Udtalelse af 25. april 2018

Tema: Medforfatterskab og brug af data

Anmelder ønskede Praksisudvalgets stillingtagen til, om indklagede havde udvist tvivlsom forskningspraksis ved bl.a. at have tilegnet sig og brugt fælles data uretmæssigt og præsenteret fælles arbejde som sit eget. Indklagede afviste at have udvist tvivlsom forskningspraksis.

Praksisudvalget fandt, at indklagede ikke havde udvist tvivlsom forskningspraksis. Praksisudvalget lagde bl.a. vægt på, at anmelder ikke havde medvirket substantielt til idé og planlægning af de pågældende studier, hvorfor anmelder ikke havde krav på

medforfatterskab, og at spørgsmålet om præsentationen af det fælles arbejde ikke var aktuelt.

3.5 Udtalelse af 7. maj 2018

Tema: Selvplagiat

Det videnskabelige produkt i sagen var et bogkapitel, hvori dele af en tidligere offentliggjort undersøgelse var gengivet ordret uden reference til undersøgelsen men med reference til original primær litteratur.

Praksisudvalget konkluderede, at forholdet var egnet til at kunne udgøre selvplagiat, men at omfanget af det gentagne i det konkrete tilfælde var for bagatelagtigt til at skulle dømmes som tvivlsom forskningspraksis. Udvalget lagde vægt på, at indholdet af det gentagne havde karakter af beskrivende tekst (teori og et forskningsdesign, ikke analyse). Udvalget fandt således, at omfang og indhold har betydning for, om et tilfælde konkret udgør tvivlsom forskningspraksis. Der skal være tale om substantielle dele for at det kan kvalificeres som tvivlsom forskningspraksis. Udvalget konkluderede endelig, at brug af almindelige fagtermer ikke kræver reference.

3.6 Udtalelse af 7. maj 2018

Tema: Selvplagiat

Sagen omhandlede en ph.d.-afhandling indleveret til bedømmelse. Afhandlingen havde form af en monografi.

Den indklagede havde i et indledende afsnit beskrevet, at afhandlingens forskellige kapitler byggede på tidligere publicerede, angivne artikler, som den indklagede var forfatter/medforfatter på.

I den konkrete sag fandt praksisudvalget, at omtalen i indledningen ikke i tilstrækkelig grad synliggjorde det genbrug af egne arbejder, der fandtes i afhandlingen. Udvalget lagde vægt på, at det ved læsningen af de berørte afsnit ikke stod klart for læseren, at de pågældende afsnit havde været publiceret før og var direkte afskrift. Da udvalget endvidere fandt, at de berørte afsnit havde et væsentligt omfang og ikke var uden betydning for indholdet (de var substantielle), konkluderede udvalget, at den indklagede havde udvist tvivlsom forskningspraksis ved ikke i de konkrete tilfælde at have refereret til dem ved markering med anførselstegn, kursivering, indrykning eller på anden tydelig vis med angivelse af kilden.

3.7 Udtalelse af 7. september 2018

Tema: Selvplagiat

Det videnskabelige produkt i sagen var en artikelbaseret ph.d.-afhandling indleveret til bedømmelse. Afhandlingen bestod af en sammenfatning (kappe) og 4 videnskabelige artikler.

Sagen udgjorde et tilfælde, der efter sin art var egnet til at blive betragtet som selvplagiat. Spørgsmålet i sagen var således, om der foreligger selvplagiering og dermed tvivlsom forskningspraksis, når en forsker under de i sagen foreliggende omstændigheder genbruger tidligere egne arbejder uden citering. Det tidligere arbejde var en af de videnskabelige artikler, som afhandlingen byggede på.

Praksisudvalget fandt, at det forudgående arbejde klart var angivet i de relevante afsnit, og at denne omtale synliggjorde det genbrug af egne arbejder, der fandtes i afhandlingen. Forfatteren forsøgte således ikke at vildlede om genbrugen af dele af artiklen (Study 2). Når samtidig gentagelserne til Study 2 forekom i et afsnit, der var betitlet "Results of Study 2" kunne læseren næppe anses for at være i tvivl om, at resultaterne stammede fra Study 2. På denne baggrund fandt praksisudvalget, at de nævnte gentagelser fra egne arbejder i Study 2 i tilstrækkelig grad var deklareret i afhandlingen.

Udvalget bemærkede generelt, at kopiering af substantielle afsnit fra en selvstændig publikation til en anden, uden at det gængs er markeret med anførselstegn, kursivering, indrykning eller anden tydelig markering ikke er i overensstemmelse med god forskningspraksis på dette forskningsområde. I det konkrete tilfælde vurderede udvalget imidlertid, at der ikke var tale om kopiering af substantielle afsnit, idet den kopierede tekst var en begrænset beskrivelse af materiale, metoder og resultater. I det konkrete tilfælde fandt udvalget dermed alene, at kopieringen af tekst, uden at det gængs er tydeligt markeret som kopi, var uhensigtsmæssig men ikke nok til at kunne kvalificeres som tvivlsom forskningspraksis.

3.8 Udtalelse af 7. september 2018

Tema: Selvplagiat

Det videnskabelige produkt i sagen var en ph.d.-afhandling indleveret til bedømmelse.

Praksisudvalget fandt, at brugen af materiale fra en egen tidligere publiceret artikel udgjorde et tilfælde, der efter sin art var egnet til at blive betragtet som selvplagiat. Spørgsmålet var dermed, om der foreligger selvplagiering og dermed tvivlsom forskningspraksis, når en forsker under de i sagen foreliggende omstændigheder genbruger tidligere egne arbejder uden citering.

Praksisudvalget fandt, at de nævnte gentagelser fra egne arbejder havde et væsentligt omfang og ikke var uden betydning, idet de vedrørte diskussionen (de var dermed substantielle). Praksisudvalget fandt derfor, at de skulle have været deklareret og tydeligt markeret med anførselstegn, kursivering, indrykning eller på anden tydelig vis med angivelse af kilden.

3.9 Udtalelse af 24. september 2018

Tema: Selvplagiat

Anmelder ønskede Praksisudvalgets stillingtagen til, om indklagede havde udvist tvivlsom forskningspraksis ved at have selvplagieret i to artikler. Indklagede afviste at have udvist tvivlsom forskningspraksis.

Praksisudvalget fandt, at indklagede ikke havde udvist tvivlsom forskningspraksis. Praksisudvalget fandt fsva. den ene artikel, at de beskrevne tekstsammenfald ikke var

egnede til at vildlede om forskerens indsats og resultater, og Praksisudvalget vurderede bl.a., at sammenfaldene ikke havde systematisk karakter. Fsva. den anden artikel vurderede Praksisudvalget bl.a., at indklagede havde udvist den ærlighed og gennemsigtighed om sit arbejde, der kan forventes.

3.10 Udtalelse af 24. september 2018

Tema: Selvplagiat

Anmelder ønskede Praksisudvalgets stillingtagen til, om indklagede havde udvist tvivlsom forskningspraksis ved at have selvplageret i to artikler. Indklagede afviste at have udvist tvivlsom forskningspraksis.

Praksisudvalget fandt, at indklagede ikke havde udvist tvivlsom forskningspraksis. Praksisudvalget fandt fsva. den ene artikel, at udgivelsen af artiklen var i overensstemmelse med den udviklede praksis på området, og de fandt det ikke bevist, at indklagede havde vildledt om sin egen indsats og resultater. Fsva. den anden artikel vurderede Praksisudvalget bl.a., at genbrug af de pågældende tidligere publicerede tekster ikke havde systematisk karakter, der fx kunne være egnet til at give indtryk af, at indklagedes originale videnskabelige produktion var betydeligt større, end tilfældet i realiteten var.

3.11 Udtalelse af 16. november 2018

Tema: plagiat, sagen afvist af NVU den 24. juli 2018, jf. lov om videnskabelig uredelighed § 3, stk. 2, nr. 1.

Praksisudvalget konstaterer i sagen, at indklagede visse steder har benyttet tekstpassager og data, som med enkelte omskrivninger indeholder og viderebearbejder tekster og numeriske værdier fra artikler forfattet af andre, uden at dette fremgår tydeligt af afhandlingen. I disse tilfælde savner teksten tilstrækkeligt præcise og fyldestgørende referencer til de tidligere værker med angivelse af, i hvilket omfang (kvantitativt) og i hvilken grad (kvalitativt) afhandlingens tekstindhold er baseret på disse, hvilket indklagede og dennes vejleder også i nogen grad erkender. Efter Praksisudvalgets vurdering må indklagedes forskningspraksis i de sidstnævnte tilfælde betegnes som "tvivlsom" i lovens forstand.

3.12 Udtalelse af 5. december 2018

Tema: Forfatterrækkefølge

Sagen omhandlede spørgsmål om tildeling af forfatterskab og forfatterrækkefølge på en forskningspublikation.

Klager havde sammen med 3 andre (de indklagede) skrevet og indleveret en artikel til publicering på baggrund af forskning, der var gennemført, mens klageren var ansat på den pågældende forskningsinstitution. Klager var anført som førsteforfatter på artiklen. Efter at klagerens ansættelse på universitetet ophørte, blev artiklen afvist af det første tidsskrift, som den var indsendt til. De øvrige forfattere reviderede artiklen uden at involvere klager og indsendte den til publikation i et andet tidsskrift, men denne gang med klager som tredjeforfatter.

Sagens spørgsmål til praksisudvalget var:

- a) om det udgjorde tvivlsom forskningspraksis, at klageren blev flyttet fra førsteforfatter til tredjefforfatter på den publicerede artikel og
- b) om den fulgte fremgangsmåde i forbindelse med revisionsarbejdet og endelig indlevering af artiklen udgjorde tvivlsom forskningspraksis.

Udvalget lagde indledningsvis til grund, at der på det sundhedsvidenskabelige område findes en klar praksis for, at forfatterrækkefølge har stor betydning. Forfatterrækkefølgen er således udtryk for den indflydelse, den enkelte forfatters bidrag har til det samlede videnskabelige arbejde, dog med den modifikation, at seniorforskeren ofte er placeret sidst. Det kan derfor utvivlsomt være i strid med god forskningspraksis at opstille en forfatterække, der ikke efterlever disse principper.

Udvalget lagde i sin udtalelse vedrørende spørgsmål a) vægt på, at der skal væsentlige ændringer i et videnskabeligt produkt til, for at det kan berettige til ændring i en fastlagt forfatterrækkefølge. I den konkrete sag fandtes der efter gennemgang af de forskellige versioner af artiklen ikke at være foretaget sådanne væsentlige ændringer, hvorfor de indklagede havde udvist tvivlsom forskningspraksis ved at have flyttet klageren til tredjefforfatterpladsen.

Vedrørende spørgsmål b) fremgår det af Den danske kodeks for integritet i forskning pkt. 4.1. i, c., at samtlige forfattere på en publikation godkender denne forinden indlevering. Denne godkendelse omfatter efter praksisudvalgets opfattelse både publikationens indhold og forfatterrækkefølgen. Klageren havde efter sin opfattelse ikke givet en sådan formel godkendelse. Når der ikke foreligger en sådan formel godkendelse, er det op til de indklagede at dokumentere, at klageren på anden vis – end ved en erklæring – har godkendt publikationen forinden indsendelsen.

I den foreliggende sag fandt praksisudvalget ikke, at de indklagede havde godtgjort, at klageren havde godkendt publikationen herunder forfatterrækkefølgen i den publicerede artikel. Udvalget fandt på denne baggrund, at de indklagede havde udvist tvivlsom forskningspraksis ved ikke i tilstrækkelig grad at have involveret klageren i revisionsarbejde og endelig indlevering af artiklen.

3.13 Udtalelse af 10. december 2018

Tema: Selvplagiat

Det videnskabelige produkt i sagen var en ph.d.-afhandling indleveret til bedømmelse.

Den første del af anmeldelsen vedrørte afhandlingens side [...]. I denne del var der substantielle dele, som var kopieret fra indklagedes tidligere publicerede værk fra [...]. Praksisudvalget fandt, at dette var tilfælde, der efter deres art var egnede til at blive betragtet som selvplagiat.

Praksisudvalget fandt, at de nævnte gentagelser af egne arbejder ikke havde underordnet betydning i det pågældende kapitel, og at der var et systematisk præg over dette. Det bemærkedes således, at den indklagede havde valgt to forskellige kildehenvisningsformater (5 specifikke artikler angives i fodnoter, mens øvrige citerede kilder angives i teksten) uden forklaring på dette. På den anden side fandt praksisudvalget, at notehenvisningen i indledningen viste, at indklagede ikke havde forsøgt at dække over brugen af tidligere arbejder.

Praksisudvalget konkluderede, at kopieringen fra det tidligere arbejde i afhandlingens kapitel 2 var så markant, at indklagede skulle have markeret dette ved anførselstegn,

kursivering, indrykning eller anden tydelig markering med angivelse af kilden. Praksisudvalget fandt derfor, at der vedrørende denne del af sagen forelå tvivlsom forskningspraksis. Det samme gjorde sig gældende vedrørende afhandlingens s. [...], hvori der også var ordrette citater fra egne tidligere arbejder.

3.14 Udtalelse af 12. december 2018

Tema: Plagiat under bagatelgrænsen

Det videnskabelige produkt i sagen var en ph.d.-afhandling indleveret til bedømmelse.

Citat på afhandlingens side [...] udgjorde et tilfælde, der efter sin art var egnet til at blive

betraktet som plagiat, men vurderes til at være under bagatelgrænsen for videnskabelig uredelighed, hvorfor praksisudvalget fandt, at sagen kunne behandles på universitetet. Spørgsmålet i sagen var herefter, om der foreligger tvivlsom forskningspraksis, når en forsker under de i sagen foreliggende omstændigheder citerer andres publikation uden at markere det ordrette citat ved anførselstegn, kursivering, indrykning eller anden tydelig markering med angivelse af kilden.

Den omtalte passage var begrænset. Bortset fra den nævnte passage overholdt den indklagede efter praksisudvalgets vurdering god forskningsskik. Praksisudvalget fandt således, at der ikke forelå systematisk plagiat i afhandlingen.

Flertallet i praksisudvalget udtalte herefter:

Uanset det begrænsede omfang finder vi, at den pågældende passage på s. [...] udgør tvivlsom forskningspraksis.

Mindretallet (1 medlem) udtalte herefter:

Jeg finder det troværdigt, at der foreligger en enkeltstående fejl fra indklagedes side, og at indklagede ikke bevidst har forsøgt at fremstille andres arbejde som eget arbejde eller på anden vis forsøgt at vildlede om egen indsats. Jeg finder tillige, at det nævnte referat har relativt underordnet betydning for den samlede afhandling. Jeg finder, at det bestyrker indklagedes stilling, at kilden er angivet i afhandlingen. Jeg finder derfor ikke, at det fremstår som om, forskeren har vildledt om egen indsats. Jeg finder derfor ikke, at den pågældende passage på afhandlingens s. [...] udgør tvivlsom forskningspraksis.

Praksisudvalget udtalte efter flertallets beslutning, at den indklagede havde udvist tvivlsom forskningspraksis.

3.15 Udtalelse af 18. december 2018

Tema: På baggrund af anmodning om aktindsigt fra Detektor, DR har Praksisudvalget foretaget en vurdering af et spørgeskema i forbindelse med en undersøgelse af kærestevold blandt unge i Danmark, herunder hvorvidt det har levet op til universitetets forventninger til metoder og etiske forhold.

Forskningsprojektet "En undersøgelse af bagvedliggende årsager til seksuel vold blandt unge i Danmark" er udført blandt elever i 7. klasser og blev anmeldt til Datatilsynet den 25. oktober 2013 og godkendt 4. december samme år. Forinden gennemførelsen af forskningsprojektet blev der gennemført et pilotstudium i tre skoleklasser. Ved dette studium blev der anvendt samme metodik som ved selve undersøgelse. Pilotstudiet gav

ikke anledning til ændringer i proceduren ved selve undersøgelsen. Idet oplysninger vedrørende en skoleelevs besvarelse af spørgeskemaet blev anvendt til andre formål end forskningsprojektet – en indberetning fra skolen til myndigheder om mistanke om seksuelle overgreb, har Datatilsynet af egen drift genoptaget sagen. Datatilsynet har ved skrivelse 27. marts 2017 redegjort for sagen, og universitetet har ikke modtaget kritik i den forbindelse, ligesom skolens videregivelse af fortrolige oplysninger fra spørgeskemaet blev betragtet som berettiget.

3.16 Udtalelse af 20. december 2018

Tema: Medforfatterskab

Anmelder ønskede Praksisudvalgets stillingtagen til, om indklagede havde udvist tvivlsom forskningspraksis ved at have nægtet at tildele anmelder medforfatterskab til en artikel. Anmelder mente, at den manglende tildeling af medforfatterskab var i strid med Vancouverreglerne, og at den var begrundet i personlige uenigheder. Indklagede afviste at have udvist tvivlsom forskningspraksis.

Praksisudvalget fandt, at indklagede ikke havde udvist tvivlsom forskningspraksis. Ved vurderingen lagde Praksisudvalget vægt på, at det ikke fandtes bevist, at anmelder havde ydet et substantielt bidrag til idéen bag eller designet af det videnskabelige arbejde.

3.17 Udtalelse af 21. december 2018

Tema: plagiat, sagen afvist af NVU den 24. juli 2018, jf. lov om videnskabelig uredelighed § 3, stk. 2, nr. 1.

Praksisudvalget konstaterer i sagen, at der forekommer en del tydelige tekstligheder (under tiden hele identiske sætninger), som ikke kan være tilfældige, og som efter udvalgets vurdering ikke kan forsvares blot med henvisning til, at der er tale om relativt mindre dele af et større hele, hvis "syntese og helhedsopfattelse" er afgørende for forståelsen. Praksisudvalget vurderer tillige, at så omfattende og sammenhængende tekstsammenfald, som der i bogen ses eksempler på, ikke – uanset notehenvisninger – ud fra gældende regler og alment anerkendte standarder vil kunne retfærdiggøres uden brug af citationstegn.

Efter Praksisudvalgets vurdering må den forskningspraksis, som indklagede herved har udvist, derfor i det mindste betegnes som "tvivlsom".